

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Entre dos móns

La història. El bosc d'Upstate New York, avui. Martha s'ha evadit de la comuna que la tenia presonera, se'n va a la casa de la seva germana Lucy i del cunyat Ted, burgesos ben instal·lats, procurarà refer la seva vida, malgrat tot entre els somnis, els records i la realitat.

La pel·lícula. En la dècada 60-70 del segle passat, els moviments contraculturals volien canviar el món, abocant-lo a una escalada revolucionària. Eren els bons temps del hippisme i de les sectes que maldaven per un retorn a la Natura. O quan no, com en el cas de la tribu Charles Manson, lliurant-se a la violència criminal. El desconegut Sean Durkin reprèn aquells esperits llibertaris per narrar la història de Martha (que dins la secta d'en Patrick, s'anomena Marcy May o Marlene), noia desnorada que es debat entre

dos móns antagonònics, el burgès i el de la comuna repressora (l'afany de llibertat total!). El dilema esclata quan Martha és incapaç de trobar el seu lloc, tan aviat fugitiva com fustigadora, atacant sa germana i el marit, representants d'una societat que es defineix pel consum. Per tant, Martha patirà d'un insoluble problema d'identitat, dubtant de la realitat que viu i l'envolta. Durkin estructura el relat en salts temporals, des del punt de vista de la protagonista, inerta i a la deriva, entre l'ahir, l'avui i el demà. O bé

oscil·lant entre la memòria, els records i els somnis (més aviat malsons) que l'acrediten com a persona. Subratllat amb l'ús d'una banda sonora subtil que evoca realitats ominoses, el film acaba convertint-se en una desassossegant història de terror. En el retrat clínic d'una dona immersa dins l'abisme de l'esquizofrènia, la vigília permanent i la pèrdua dels vincles emocionals. Apadrinada pel *Sundance Institute*, la pel·lícula pertany, de dret i de fet, al cinema *indie* amb ganes de

Martha Marcy May Marlene

Dir: Sean Durkin. Int: Elizabeth Olsen, Brady Corbet, Hugh Dancy, John Hawkes, Maria Dizzia. EUA, 2011. 102'. Lauren Lleida.

sorprendre i regenerar gèneres. Cal retenir el nom Elizabeth Olsen. En sentirem parlar.

La imatge. Martha posant-se al llit de la seva germana i el cunyat, entre ells dos.

La frase. "De vegades tinc el dubte de si és un record o un somni", confessa Martha a la germana. És la confusió entre el que vivim, allò que somiem i el que desitgem. I aquesta vegada els polítics no en tenen la culpa. O sí.

La recomanació. Cinèfils amb ganes d'experimentar.